

כתובות נח

עניין: יקדשו ידיך לעושיהם

זהר יתרו דף סז ע"א

ולברכה להאז למצדך ליה דכתיב (צמדנר ו) ואני חזרכס בג"כ יסתמר צר נש
 בשעתא דיריס ידוי לעילא למהוי צללו או צברכאן או צבעותא ולא יריס ידוי למגנא
 צנין דאלין עשרה איטון זמינין ומתערין לגבי ההוא פרישו דידין ואי הוא למגנא
 איטון עשרה לטיין ליה צמאתן וארבעין ותמניא לוטיין . והאי איבו דכתיב ציה
 (תהלים קט) ויאהב קללה ותצוהו וכדין רוח מסאבא שריא על איטון ידן דאיבו
 ארסיה למשרי על אחר ריקניא וברכתא לא שריא צאתר ריקניא וע"ד (נ"א דמצדך
 ליה . ואי איטון מתערין לגבי ההוא פרישו דידין ואיבו למגנא איטון לטיין ליה צמאתן
 וארבעין ותמניא לוטיין וכדין רוח מסאבא שריא על איטון ידן דאיבו ארסיה
 למשרי על אחר ריקניא . בג"כ יסתמר צר נש בשעתא דאריס ידוי לעילא למהוי
 צללו או צברכאן וצללותא ולא יריס ידוי למגנא וע"ד) כתיב (בראשית יד) הרימוטי
 ידי אל יי אל עליון דמתרגמינן צללו . ובהאי פרישו דידין אית ריזן עללין . בשעתא

אמרי אמת פרשת זכור תרע"ט

והיה כאשר יריס משה ידו, הרמת הידים היא גבוהה
 מזקיפת הראש, כשמכווין בעולם העשיה לשם שמים
 נמשכין לעולמות העליונים וזהו שאיתא והיה כאשר
 יריס משה ידו וכו' כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי
 מעלה וכו', כתיב כאשר יריס לשון עתיד ולא כאשר
 הריס כי הרמת הידים הזו היא לחמיד ואז היה המפתח
 לכל הדורות, והיה כאשר יריס משה ידו וגו' וכאשר
 יניח וגו' אין הכוונה לחותו הרגע צלצד חלח שיש דורות
 כאלו וכן אומרים צליל הסדר בכל דור ודור וכו', בשנת
 יש גם כן הרמת ידים שיש צה ציטול מלאכה ואיתא
 יקדשו ידיך לעושיהם, כתיב הרימוטי ידי אל ה' אל
 עליון קונה שמים וארץ וכן איתא בצרכה אחת מעין
 שבע קונה שמים וארץ, הרימוטי ידי וגו' קונה שמים
 וארץ זה תרומה שישראל נקראו תרומה דכתיב ראשית
 תצוהו ההיפך מראשית גוים עמלה, כתיב והיה צהניח

ילקוט שמעוני לך לך פי"ד רמז עה

עה. [יד, כב] הרימוטי ידי אל ה'. (פסיקתא פי"א)
 זה שאמר הכתוב (משלי א ה) שמע בני מוסר
 אביך ואל תטוש תורת אמך, אבות הראשונים
 הפרישו תרומות ומעשרות, אברהם הפריש
 תרומה גדולה הרימוטי ידי אל ה', ואין הרמה
 אלא תרומה כמה דאת אמר (במדבר יח כו)
 והרמתם ממנו תרומת ה', יצחק הפריש מעשר
 שני, (בראשית כו יב) ויזרע יצחק בארץ ההיא
 וימצא וגו' מאה שערים, והלא אין הברכה שורה
 לא על המדוד ולא על השקול ולא על חמנוי
 למה מדדן^ב כשבביל לעשרן הדא הוא דכתיב
 ויברכהו ה', יעקב הפריש מעשר ראשון הדא
 הוא דכתיב (שם כח כב) וכל אשר תתן לי עשר
 אעשרנו לך.

